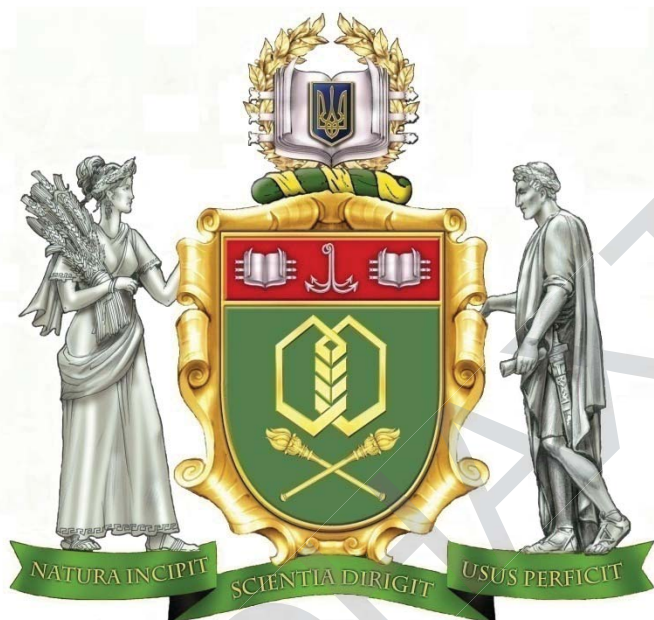

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

**ОДЕСЬКА НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ
ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ**

**ЗБІРНИК ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ
76 НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
ВИКЛАДАЧІВ АКАДЕМІЇ**

Одеса 2016

Наукове видання

Збірник тез доповідей 75 наукової конференції викладачів академії
18 – 22 квітня 2016 р.

Матеріали, занесені до збірника, друкуються за авторськими оригіналами
За достовірність інформації відповідає автор публікації

Під загальною редакцією Заслуженого діяча науки і техніки України,
д-ра техн. наук, професора Б.В. Єгорова
Укладач Л. В. Агунова

Редакційна колегія

Голова

Єгоров Б. В., д-р техн. наук, професор

Заступник голови

Капрельянц Л. В., д-р техн. наук, професор

Члени колегії:

Амбарцумянц Р. В., д-р техн. наук, професор
Безусов А. Т., д-р техн. наук, професор
Віннікова Л. Г., д-р техн. наук, професор
Гапонюк О. І., д-р техн. наук, професор
Жигунов Д. О., д-р техн. наук, доцент
Іоргачева К. Г., д-р техн. наук, професор
Коваленко О. О., д-р техн. наук, ст. наук. співробітник
Крусір Г. В., д-р техн. наук, професор
Мардар М. Р., д-р техн. наук, професор
Мілованов В. І., д-р техн. наук, професор
Осипова Л. А., д-р техн. наук, доцент
Павлов О. І. д-р екон. наук, професор
Плотніков В. М., д-р техн. наук, доцент
Савенко І. І. д-р екон. наук, професор
Тележенко Л. М. д-р техн. наук, професор
Ткаченко Н. А., д-р техн. наук, професор
Ткаченко О. Б., д-р техн. наук, доцент
Хобін В. А., д-р техн. наук, професор
Хмельнюк М. Г., канд. техн. наук, доцент
Станкевич Г. М., д-р техн. наук, професор
Черно Н. К., д-р тех. наук, професор

НАУКОВО-ТЕХНІЧНІ ПРОБЛЕМИ ХАРЧОВОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ

Виробництво органічної продукції в Україні може стати конкурентною перевагою економіки України і надати імпульс розвитку не тільки сільському господарству але і супутнім галузям. Для активізації процесу становлення та функціонування ринків органічної продукції і розв'язання існуючих проблем Україні доцільно:

- розвивати законодавчу базу;
- забезпечити державну підтримку господарств у перехідний період та в ході проведення сертифікації на відповідність органічному виробництву;
- створити інфраструктуру ринку органічних продуктів;
- гармонізувати законодавство України з виробництва органічної продукції зі світовими системами сертифікації.

Список літератури

1. Томашевська, О. А. Органічне виробництво в світі: реалії та перспективи [Текст] / О. А. Томашевська // Інноваційна економіка. – 2013. – № 6. – С. 161-164.
2. Ульяновченко, О. В. Всесвітня мережа Інтернет як канал збуту органічної продукції [Текст] / О. В. Ульяновченко, Р. М. Безус // Економіка АПК. – 2012. – № 4. – С. 128-134.
3. Федерація органічного руху в Україні. [Електронний ресурс]: [Веб-сайт]. – Режим доступу: <http://organic.com.ua/uk/homepage/2010-01-26-13-42-29>. – Назва з екрану.

ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИЙ БІЗНЕС — ЯК ФОРМА РЕАЛІЗАЦІЇ ЕКОНОМІКИ ЗНАНЬ

**Крупіна С. В., канд. екон. наук, доцент
Одеська національна академія харчових технологій**

Сучасна світова економіка характеризується прискореним інноваційним розвитком та переходом до економіки, що базується на знаннях. В її основі лежать інтелектуальні ресурси, інтелектуальні продукти, інтелектуальний капітал, наука, трансферт результатів інтелектуальної діяльності в виробництво.

Інноваційний шлях розвитку національних економік, що розвиваються і провідних країн світу значною мірою визначається інноваційним процесом — єдиним свого роду процесом, який органічно з'єднує науку, технологію, техніку, економіку, підприємництво і управління з метою досягнення нового результату і отримання нововведення.

Становлення економіки знань — це реальність початку ХХІ століття. Аналіз нової ролі знання дозволяє виявити тенденцію стрімкого зростання значення знань, науки та інтелекту в сучасному суспільному розвитку. Зараз для реалізації та прибутковості діяльності підприємства та виживання людства недостатньо функціональних знань, життєдіяльність людини вимагає знання загальних закономірностей, нового визначення фундаментальних смислів існування, це призводить до того, що на перший план у сучасному підприємстві виходить розвинений інтелект, здатний до творчої розумової діяльності. Саме внутрішня інтелектуальна діяльність стає необхідною для людини, яка хоче стати підприємцем в сучасному світі, де інформація передається в реальному часі. Саме визначення підприємництва як інноваційної діяльності вже говорить про те, що інтелектуальна складова тут повинна бути і є головним принципом розвитку. Саме новизна як продукт інтелектуальної діяльності завжди виділяла підприємницьку діяльність серед інших видів виробничої діяльності.

Основою формування економіки знань є інтелектуальна діяльність — одна з форм життєдіяльності людини, сутнісна основа процесу створення інтелектуального продукту і відтворення інтелектуального капіталу, потужна рушійна сила розвитку людської цивілізації. Вона спирається на сукупність досягнень науки, культури, традиції, духовні цінності, накопичені людством протягом тисячоліть.

Результатами інтелектуальної діяльності є: інтелектуальний продукт; інтелектуальний капітал; інтелектуальний розвиток особистості.

Бізнес уявляє собою ініціативну економічну діяльність, яка здійснюється за рахунок власних або позикових коштів на свій ризик і під свою відповідальність та головною метою якої є отримання прибутку, розвиток власної справи або отримання іншої особистої вигоди.

Реалізація будь-якого бізнесу вимагає наявності двох складових: ідеї та праці. Новим особливим видом підприємництва стає інтелектуальний бізнес, що безпосередньо пов'язано з підвищенням ролі знань і інтелекту в суспільному виробництві і висловлює нову закономірність соціально-економічного розвитку суспільства. Особливу роль в цьому зв'язку грає відносно новий фактор виробництва — підприємницькі здібності, що ґрунтуються на використанні знань і інформації, які відкривають широкі можливості зміни виробництва товарів і послуг, які користуються попитом. Це ж, у свою чергу, пов'язано з тим, що для задоволення нових потреб необхідно знову і знову використовувати інтелект, щоб винайти нові способи їх задоволення. Більш того, підприємець-інтелектуал створює нові потреби, нові ніші на ринку і в цій ролі стає організатором сучасного розвитку.

Інтелектуальний бізнес полягає в реалізації ідеї в життя за допомогою фізичної праці та інтелектуальної діяльності та передбачає продаж нематеріальних складових.

Товаром в інтелектуальному бізнесі є ідеї, знання, досвід, навички, створення і розвиток яких вимагає великої інтелектуальної праці. Необхідно з одного боку постійно вчитися і розвиватися, тобто удосконалювати свої знання. З іншого боку — аналізувати, обробляти інформацію, застосовувати її на практиці й удосконалювати. Якщо у думок продавця є покупець, то це є інтелектуальний бізнес.

Інтелектуальний бізнес, як особливий вид економічної діяльності, характеризується інноваційністю, ризиковістю, вільним проявом ініціативи і спрямований на ефективну мобілізацію матеріальних, фінансових, трудових ресурсів для отримання прибутку.

Інтелектуальний бізнес передбачає наявність конкурентоспроможної інноваційної продукції. Ідею потрібно обґрунтувати, оформити і упакувати, знайти покупця і продати. Необхідно мати чітке уявлення, що є продуктом інтелектуального бізнесу, який будуть оплачувати покупці. Ідея повинна мати конкурентні переваги над іншими пропозиціями.

Інтелектуальний бізнес являє собою особливий тип бізнесу, який здійснюється інтелектуалами, що створюють соціально орієнтовані складні інноваційні інтелектуальні продукти. Інтелектуальними підприємцями є, перш за все, дослідники та науковці, викладачі та інші висококваліфіковані фахівці, що займаються комерціалізацією власних ідей і розробок, які мають стати об'єктами інтелектуальної власності.

Можливо виділяти наступні види інтелектуального бізнесу:

- підприємництво в науково-технічній сфері;
- підприємництво в сфері управління;
- підприємництво в сфері надання інформаційних послуг;
- підприємництво в креативній сфері;
- підприємництво в сфері освіти і підготовки кадрів і ін.

Інтелектуалізація бізнесу має наступні напрями:

- зростання вагомості нематеріальних ресурсів, особливо інтелектуальних, в формуванні конкурентоспроможності підприємств;
- зміна продукту праці: від матеріального до інтелектуального продукту;
- зміна типу підприємництва - від трудового до інтелектуального бізнесу, що характеризується зростанням рівня освіти, духовності, соціальної орієнтації підприємницької діяльності.

Інтелектуалізація бізнесу створює умови для зростання ролі освіти як основи формування і розвитку інтелектуальних ресурсів, створення і трансферу нових знань в економіку. Система освіти стає ближче до підприємництва, інтегрується з ним, що сприяє більш ефективному обміну знаннями, впровадження більш досконалих наукових методів виробництва,

зростання рівня освіти і духовності підприємництва, яка змушує його виконувати інтереси суспільства, а не тільки особисту вигоду.

Сучасна ринкова інтелектуальна економіка — це змішана економіка, в якій інтелектуальний продукт створюється під впливом власних зусиль, що спрямовують підприємницьку активність на зростання інтелектуального капіталу, але для успішного розвитку інтелектуального бізнесу в країні необхідно, щоб держава створювала умови щодо регулювання цього процесу, встановлюючи правову структуру бізнесу і контролюючи її дотримання. Необхідно вивчати питання організації підприємницької діяльності, які охоплюють організаційні форми та правові засади інтелектуального бізнесу, вдосконалювати методи ціноутворення та оцінки вартості інтелектуального продукту, об'єктів інтелектуальної власності та інтелектуального капіталу, засоби мобілізації інтелектуального капіталу, систему аналізу, сучасного обліку, фінансових відносин і процедуру укладання угод в сфері інтелектуального бізнесу.

ОСНОВНІ НАПРЯМКИ РОЗВИТКУ АГРОПРОМИСЛОВОЇ ІНТЕГРАЦІЇ

**Шешеловський М. І., канд. екон. наук, доцент
Одеська національна академія харчових технологій**

Сучасна політика відносно розвитку АПК здійснюється в умовах загальної економічної кризи, яка протягом останніх років має постійну тенденцію до поглиблення.

Падіння обсягів виробництва сільськогосподарської сировини та готового продовольства має як зовнішні по відношенню до АПК, так і внутрішні причини. За межами АПК діють причини макроекономічного рівня: недосконалість фінансово-кредитної системи, недоліки в податковій політиці, недостатнє застосування існуючих засобів впливу на прояву монополізму з боку переробних підприємств, несвоєчасні розрахунки держави з сільськогосподарськими виробниками за продукцію, що привело до знецінювання внаслідок інфляції отриманих ними грошових коштів. Передчасним було послаблення державного управління переробними галузями промисловості. Однак слід зауважити, що ефективні аграрні реформи — це не єдиний правовий акт, а складний еволюційний процес розвитку та поступових перетворень виробництва і продовольчого ринку в більш ефективні господарські системи сучасного типу. Економічна і фінансова ситуація в АПК погіршилась внаслідок внутрішньої причини — розлагодженості інтеграційних зв'язків між сировинною і переробною галузями.

Послаблення державного управління діяльністю підприємств переробної галузі та практично безконтрольне встановлення ними необґрунтовано низьких цін на сільськогосподарську сировину вплинули на низку негативних наслідків та загальне поглиблення кризи в АПК.

По-перше, виробники сільськогосподарської сировини різко скоротили обсяги тих його видів, реалізація яких переробним підприємствам приносила збитки.

По-друге, сільськогосподарські підприємства звернулися до термінового запровадження в дію власних переробних підприємств, на які були використані значні інвестиційні ресурси. Оскільки виробничі потужності великих переробних підприємств завантажені лише частково, то такі інвестиції не завжди є виправданими.

По-третє, монополізм переробних підприємств та захист власних корпоративних інтересів обернулися проти них же самих: недостатнім забезпеченням сировиною, зменшенням обсягів виробництва, скороченням чисельності робітників, гострою нестачею оборотних коштів, низьким рівнем використання виробничих потужностей.

Економічні перетворення в АПК повинні передбачати створення таких організаційно-правових структур, які змогли б успішно конкурувати на продовольчому ринку, а також були б здатні на активну підприємницьку діяльність.

Стержневим у економічних відносинах інтегрованих сировинних та переробних підприємств є питання про розрахунки за сировину, що підлягає переробці. При цьому мова йде

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ПРОГРАМИ УПРАВЛІННЯ ГОСПОДАРСЬКИМИ РИЗИКАМИ В УМОВАХ КРИЗИ	
Шалений В. А.	263
ЕКОНОМІКО-ЕКОЛОГІЧНЕ МОДЕЛЮВАННЯ ТЕХНОГЕННОГО ВПЛИВУ НА РЕГІОНАЛЬНІ ЕКОСИСТЕМИ	
Вігуржиська С. Ю., Колесник В. І.	265
ПЕРСПЕКТИВИ ОРГАНІЧНОГО ВИРОБНИЦТВА У СВІТІ ТА В УКРАЇНІ	
Фомічова К. Б.	266
ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИЙ БІЗНЕС — ЯК ФОРМА РЕАЛІЗАЦІЇ ЕКОНОМІКИ ЗНАНЬ	
Крупіна С. В.	268
ОСНОВНІ НАПРЯМКИ РОЗВИТКУ АГРОПРОМИСЛОВОЇ ІНТЕГРАЦІЇ	
Шешеловський М. І.	270
ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ ПРОДОВОЛЬЧИХ РИНКІВ ТА НАЦІОНАЛЬНОЇ ПРОДОВОЛЬЧОЇ БЕЗПЕКИ	
Кордзая Н. Р., Єгоров Б. В.	271
ВПРОВАДЖЕННЯ МІЖНАРОДНИХ СТАНДАРТІВ BRC, IFS У ТОРГІВЕЛЬНИХ МЕРЕЖАХ	
Мардар М. Р., Устенко І. А., Кручек О. А.	273
ДОЦІЛЬНІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ КАШ МИТТЄВОГО ПРИГОТУВАННЯ У ХАРЧУВАННІ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ	
Мардар М. Р., Статєва М. С.	275
ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОГО АГРОМАРКЕТИНГУ В УКРАЇНІ	
Лозовська Г. М.	276
БІЗНЕС-ПРОЦЕСИ В СИСТЕМІ МЕНЕДЖМЕНТУ ВИНОРОБНОГО ПІДПРИЄМСТВА	
Бондаренко С. А.	278
ВПЛИВ ВІДНОСИН ВЛАСНОСТІ У ПРИРОДОКОРИСТУВАННІ НА РОЗВИТОК РЕКРЕАЦІЙНО-ТУРИСТИЧНОЇ СФЕРИ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ	
Мартіненко А. І.	280
ОРГАНІЗАЦІЙНО-УПРАВЛІНСЬКІ ПЕРЕДУМОВИ ПОПЕРЕДЖЕННЯ КОНФЛІКТІВ У ТРУДОВОМУ КОЛЕКТИВІ	
Удовиця О. Ф.	282
НАПРЯМИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У ВИНОГРАДАРСТВІ	
Каламан О. Б.	283
РОЗРАХУНОК ПАРАМЕТРІВ ПОТОКОВО-ТРАНСПОРТНИХ СИСТЕМ СКЛАДІВ ХАРЧОВИХ ПІДПРИЄМСТВ	
Чабаров В. О., Нєдєлков О. В.	285
ПРОДОВОЛЬЧА ПРОБЛЕМА: ІСТОРИЧНИЙ АСПЕКТ	
Ткачук Т. І., Павленко Г. М., Чернушенко І. О.	287
ЗАПРОВАДЖЕННЯ МІЖНАРОДНИХ СТАНДАРТІВ БЕЗПЕКИ В ЕКОНОМІЦІ УКРАЇНИ	
Руммо В. В.	288
ПРОДОВОЛЬЧА БЕЗПЕКА: УЯВНА І РЕАЛЬНА	
Буряченко М. В.	289
ПРОДОВОЛЬЧА БЕЗПЕКА РЕГІОНУ: СТАН ТА ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ	
Буряченко М. В.	290

СЕКЦІЯ СОЦІАЛЬНО-ГУМАНІТАРНІ НАУКИ

ЩОДО ПРОБЛЕМИ ФІЛОСОФСЬКО-АКСІОЛОГІЧНОГО АНАЛІЗУ ПОСТНЕКЛАСИЧНОГО НАУКОВО-ТЕХНІЧНОГО ЗНАННЯ	
Лар'яновський І. С.	292
ІДЕАЛ ТА ІДЕАЛЬНЕ В СТРУКТУРІ САМОІДЕНТИЧНОСТІ ОСОБИСТОСТІ	
Стояно О. О.	294
АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВНУТРІШНЬОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ	
Орлова В. О.	295
СУЧАСНІ ПОЛІТИЧНО-ПРАВОВІ ТЕНДЕНЦІЇ В КОНСТИТУЦІЙНОМУ ПРОЦЕСІ: ПРОБЛЕМА ЕФЕКТИВНОСТІ УЧАСТІ ГРОМАДСЬКОСТІ	
Осадча І. А.	297
МАТЕРІАЛИ АРХІВІВ УСБУ ТА ДАОО — ОСНОВНА ДЖЕРЕЛЬНА БАЗА ІСТОРІЇ ПОЛІТИЧНОГО ТЕРОРУ В ОДЕСЬКІЙ ГУБЕРНІЇ У 1920 р	
Шишко О. Г.	299
ФОРМУВАННЯ ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ У СТУДЕНТІВ	
Бородін В. М., Максимчук Б. В.	301

Наукове видання

**Збірник тез доповідей
76 наукової конференції
викладачів академії**

Головний редактор акад. Б. В. Єгоров
Заст. головного редактора акад. Л. В. Капрельянц
Відповідальний редактор акад. Г. М. Станкевич
Укладач Л. В. Агунова